

dommen uden at afhænde eller udstykke den.

Svarende hertil har man ment at maatte aabne Adgang for Ejere af Bygninger med smaa Beboelseslejligheder i Købstæderne til at erholde et mindre midlertidigt Fradrag i Jordskylden beregnet i Forhold til Lejeværdien af de paagældende Boliger.

Medens det maa anses for rigtigt, at almindelige Beboelseslejligheder og Driftsbygninger ikke er Genstand for en særlig Beskatning ved Siden af Formuebeskatningen, kan der blive Spørgsmaal om en saadan Særbeskatning for Bygninger med særlig store og kostbare Beboelseslejligheder. Derved vilde undgaas en Forskydning til Gunst for visse Villakvarterer og de større Byer, og man forbeholder sig, hvis Tanken derom skulde vinde Tilslutning i Rigsdagen, under Behandlingen af nærværende Forslag, at fremkomme med særligt Lovforslag desangende.

Med en Afgift af 5 pro mille vil Forslaget efter Resultatet af Jordvurderingen

i 1916, og naar Hensyn tages til de fornævnte Fradrag, saaledes som foreslaaet for første Føemaar, kunne forventes at indbringe:

I København 5 pro mille af 600 Millioner	Kr. 3 000 000
I Købstæderne 5 pro mille af 370 Millioner	1 850 000
I Landdistrikterne 5 pro mille af 1 850 Millioner	9 250 000
I alt...	<u>14 100 000</u>

Til Sammenligning anføres, at Udbyttet af den gældende Ejendomsskyld, saaledes som denne er forhøjet ved de senere Love, for sidst afsluttede Regnskabsaar, Finansaaret 1918—19, har udgjort:

	Kr.	Ø.
I København	2 206 021.	61
Paa Frederiksberg	443 492.	21
I Købstæderne	1 556 872.	85
I Landdistrikterne	5 687 968.	51
I alt...	<u>9 894 355.</u>	<u>25</u>

og at Udbyttet for Finansaaret 1919—20 er anslaaet til 11,3 Millioner.